

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie z odwołań X. Y., X.1 Y.1, X.2 Y.2
od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia [...] r.
w przedmiocie nieprzedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na osiem wolnych stanowisk sędziego Sądu [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim
z [...] r., poz. [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 18 lutego 2026 r.,
wniosku Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa o wyłączenie sędziego
Sądu Najwyższego [...] od orzekania w sprawie I NKRS 59/23

odrzuca wniosek.

UZASADNIENIE

Pismem oznaczonym datą 30 czerwca 2023 r. X. Y. (dalej: „Odwołujący się”) wniósł do Sądu Najwyższego odwołanie od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z [...] r. w przedmiocie nieprzedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na osiem wolnych stanowisk sędziego Sądu [...], ogłoszonych w Monitorze Polskim z [...] r., poz. [...].

Zarządzeniem z 3 sierpnia 2023 r. sprawa została wpisana do rep. I NKRS 59/23, a zarządzeniem z 7 sierpnia 2023 r. sprawa została przydzielona SSN [...], jako sędziemu sprawozdawcy. Postanowieniem z 20 marca 2024 r. Sąd Najwyższy na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. *per analogiam* zawiesił postępowanie w

sprawie z uwagi na konieczność przeprowadzenia zmian legislacyjnych usuwających wady procesowe określone w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (Wielka Izba) z 21 grudnia 2023 r., C-718/21 oraz w wyroku pilotażowym Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 23 listopada 2023 r. Wałęsa przeciwko Polsce (skarga nr 50849/21).

Pismem z 26 września 2025 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego), Odwołujący się wniósł o wyłączenie SSN [...] od rozpoznania sprawy. Sąd Najwyższy postanowieniem z 20 listopada 2025 r., po rozpoznaniu wniosku Odwołującego się, wyłączył SSN [...] od rozpoznania sprawy I NKRS 59/23. Postanowieniem z 28 stycznia 2026 r. Sąd Najwyższy podjął zawieszone postępowanie o sygn. I NKRS 59/23 i tego samego dnia wydał wyrok w sprawie.

Pismem z dnia 9 lutego 2026 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego), Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o podjęcie zawieszonego postępowania oraz o wyłączenie SSN [...] od orzekania w sprawie I NKRS 59/23 z uwagi na „wydawanie orzeczeń w oparciu o nieistniejącą podstawę prawną, skutkiem których jest nierespektowanie obowiązku podejmowania czynności bez zwłoki, [co] stanowi naruszenie prawa obywateli do sądu, wyrażonego w art. 45 ust. 1 Konstytucji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. 2024, poz. 1186, dalej: „u.KRS”) w sprawach indywidualnych osoba, której praw lub obowiązków dotyczyć ma uchwała Rady, jest uczestnikiem postępowania przed Radą. Zgodnie zaś z art. 44 ust. 1 zd. 1 u.KRS uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Do postępowania przed Sądem Najwyższym stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (art. 44 ust. 3 zd. 1 u.KRS).

Z ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa jednoznacznie więc wynika, że Rada nie jest uczestnikiem postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie z odwołania od uchwały Rady w sprawie indywidualnej. Istota tego postępowania sprowadza się bowiem do kontroli legalności aktu wydanego przez Radę, nie zaś

rozstrzygnięcia sporu pomiędzy stronami. Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał – także w kontekście odwołań od uchwał Rady w przedmiocie niewyrażenia zgody na dalsze zajmowanie stanowiska przez sędziego osiagającego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku – że kognicja Sądu Najwyższego ogranicza się do oceny czy zaskarżona uchwała nie jest sprzeczna z prawem. Sąd Najwyższy bada zatem wyłącznie czy Rada nie przekroczyła swoich ustawowych kompetencji zaś podjęte rozstrzygnięcie ma oparcie w przepisach powszechnie obowiązującego prawa.

Zauważyć dodatkowo należy, że w przepisach ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, do których odsyła ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa, brak jest odpowiednika art. 32 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. 2026, poz. 143) określającego organ, którego działalność, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, jako stronę postępowania.

W świetle powyższego uznać należy, że Krajowej Radzie Sądownictwa nie przysługuje status uczestnika postępowania. Z tego wynika również, że Krajowa Rada Sądownictwa nie może skutecznie formułować i składać wniosków procesowych, które podlegałyby rozpoznaniu przez Sąd.

Niezależnie od powyższego należy stwierdzić, że SSN [...] postanowieniem Sądu Najwyższego z 20 listopada 2025 r. został wyłączony od rozpoznania sprawy, a przedmiotowe postępowanie zostało podjęte i zakończone wyrokiem Sądu Najwyższego z 28 stycznia 2026 r., zatem wniosek Krajowej Rady Sądownictwa jest bezprzedmiotowy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[r.g.]